

ÚJ MUSTÁRMAG

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2006. szeptember

„Legyen derekatok felővezve, és lámpásotok meggyújtva.
Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza Uruk...”

Tartalom:

Hírek	2
Beszámoló a 25. CE Világtalálkozóról	3
Isten családja	6
Hálaadó ének nagy ünnepen	8
Jöjjön el a Te országod	10
Beszámoló a hajdúszoboszlói hitmélyítő konferenciáról	11
Hitmélyítő családi hét	
Hajdúszoboszlón	13
Hajdúszoboszlói Gyermekhét	14
Bizonyágtétel	15

2006.
A 25. CE Világtalálkozó éve!

Július 3-7-ig gyermekhét volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Ablonczy Zsolt lp. testvérünk vezetésével.

Július 7-13-ig előkészületek folytak a 25. CE Világkonferenciára Piliscsabán és Gödöllőn, benne: július 11-13-ig Európai Ifjúsági Találkozó volt.

Július 13-16-ig rendeztük meg 25. CE Világkonferenciát Gödöllőn, a Szent István Egyetemen, Péter Károly u.1. szám alatt.

Július 18-23-ig angol nyelvű junior tábor volt Johnatan Stewart és felesége (USA) vezetésével Piliscsabán.

Július 24-én német nyelvű ifjúsági tábor volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Hans Ulrich Schmidt (NSZK) vezetésével.

Augusztus 4-11-ig angol nyelvű ifjúsági tábor volt Siklóson Steven Foster és csapatának (Észak-Írország) vezetésével.

Augusztus 6-12-ig angol nyelvű ifjúsági tábor volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában David Holland és csapatának (Skócia) vezetésével.

Augusztus 14-19-ig fiatal családok konferenciája volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Dr. Michna Ottóné Ablonczy Ágnes vezetésével.

Augusztus 21-26-ig hitmélyítő héten vehettünk részt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában Ablonczy Zsolt, Bacskai Bálint, Csekei Tibor, Hankóczy Gergely és Miklóssy József szolgálataival.

Szeptember 3-án csendesdélutánunk volt budapesti központunkban.

Témája: A közösség célja a szolgálat.

Shozgáltak: Bacskai Bálint elnök és Miklóssy József ügyvez. elnök.

Szeptember 30-án 16 órától kisgyermekesek ill. ifjú házaspárok bibliaórája lesz Angyal utcai központunkban. (A kisgyerekeknek közben játékkeret biztosítunk.)

Gazdája: dr Michna Ottóné, Ablonczy Ágnes

Ezt a bibliaórát minden hónap utolsó szombatján rendszeresen fogjuk tartani.

Beszámolók nyári rendezvényeinkről jelen hírlevelünkben és a következő számokban található

Figyelem! Időpont-változások:

Őszi Országos csendesnapunkat az előzetesen meghírdetett 2006. szept. 23. helyett 2006. okt. 14-én 10 órai kezdettel tartjuk a Budapest VIII. Salétrom u. 5. szám alatti református templomban.

Következő csendesdélutánunk nem 2006. okt. 1-én, hanem 2006. okt. 8-án lesz budapesti központunkban.

Beszámoló

a 25. CE Világkonferenciáról

Szent István Egyetem, Gödöllő, 2006.07.13 -16-ig

Amikor valahol beszámolunk egy konferenciáról, az első kérdés, amit feltesznek az emberek: Na és hány résztvevő volt?

A regisztrált résztvevők száma: 656 fő. De voltak olyan résztvevők is, akik csak egy napra, vagy csak egy estére jöttek ki, és nem regisztráltatták magukat. Ezekkel együtt a teljes résztvevői számot kb. 700 főnek vehetjük.

A résztvevők 26 országból érkeztek. Számukat tekintve természetesen Magyarország vezet kerekítve 300 fővel. Utána következnek: Románia (92), Am. Egyesült Államok (87), Észak-Írország (35), Skócia (21), Anglia, Am. Samoa, Németország, Japán, Hollandia, Szlovákia, Ausztrália Litvánia, Ausztria, Ukrajna, Kanada. De még Új-Zélandról Mexikóból, az Ír Köztársaságból, Kajmán-szigetektől, Guyanából, Indiából, a Tonga-szigetektől is érkeztek küldöttek.

Több afrikai országból és Indiából sokan szerettek volna eljönni, de a magyar konzulátusok megtagadták a beutazási vízumot. Indiából 16 személy kért beutazó vízumot, de a Magyar Nagykövetség csak 1 személynek adta meg.

Amint arról már korábban ismertetést adtunk, a konferenciát munkatársi közösség készítette elő, és ez a csapat a konferencia alatt még sok, helyszínen dolgozó munkatárssal egészült ki. Az előadók, korreferensek és moderátorok száma is jelentős volt. A munkatársi főbb csoportok létszáma a következő volt:

- előadók, korreferensek, moderátorok: 30 fő
- tolmácsok: 8 fő

- zenei csoport: 16 fő

- szervező, rendező, technikus, dekorációs stb.: 70 fő, ebből 45 magyarországi és 25 erdélyi, többségében fiatal.

A konferencia főprogramja előtt volt egy Európai Nemzetközi Ifjúsági Találkozó „Különbözőség az egységben” főcímmel. Ezt a találkozót annak ellenére megtartottunk, hogy a kért anyagi támogatást az EU-tól nem kaptuk meg hozzá. Ez a találkozó 07.11-én este kezdődött és 13-án délig tartott. Programját a Német CE részéről Thomas Kröck és magyar részről Csekei Tibor tartották kézben. A program a következőkből állt:

- „Különbözőség az egységben” téma bemutatása, a résztvevők bemutatkozása.

- Reggel beszélgető és imacsoportok.

- Délelőtt előadás: „Az egység – utópia vagy realitás?” (előadó: Bacskai Bálint Magyarországi CE) és „A különbezőség – kihívás vagy esély?” (előadó: Carole McElroy Észak-Írországi CE).

- Délután megbeszéléseket folytattunk a következő kérdésekről: „Mit jelent számomra a CE?”, „Kooperációs lehetőségek”, „Mit várunk a Világtalálkozótól?”

- 07.13-án délelőtt többen részt vettek a CE Világszövetség nyilvános közgyűlésén, délután a Világtalálkozó megkezdéséig sport- és szabadidő programlehetőségek voltak.

Ezen az ifjúsági találkozón Észak-Írországból, Németországból, Romániából, Magyarországról, Litvániából és Skóciából érkezett ifjúsági csoportok vettek részt.

A konferencia megkezdése előtt 07.12-

én és 13-án az egyetem dísztermében üléseztek a CE Világszövetség bizottságai és az új vezetőséget megválasztó közgyűlése. Ezek a konferenciát megelőző találkozók és gyűlések a szervezőkre további feladatokat róttak.

A Világkonferencia 07.13-án este 8 órakor ünnepi megnyitóval kezdődött. A megnyitón bemutatkozott a találkozó zenekara és vokálkórusa egy 30 perces ének-zene műsorral. Ezután a CE Világszövetség elnöke mondott rövid köszöntést és megnyitotta a konferenciát. Majd a meghívott vendégek köszöntői hangzottak el. Ennek sorában Gödöllő város polgármesterének személyes hangú, kedves köszöntőjét külön meg kell említenem. A nyitó ünnepséget Bacskai Bálint elnökünk ige hirdetése zárta „Isten családja” címmel. Az ünnepség moderátora: R. Szabó István a Romániai CE elnöke volt. A megnyitó ülés után 22,00-tól Ifjúsági Est következett sok zenével, játékkal, videóvetítéssel, riportműsorral, bizonyágtétel-lel.

A konferencia mottója: „United in Christ” („Krisztusban egyek”) Az esti ige hirdetések és a délelőtti biblia-magyarázatok ennek jegyében Isten családjáról, Isten népéről, az egységet romboló rang-vitákról, a tanítványainak egységéért imádkozó Jézus Krisztusról szóltak. Minden közös alkalmat a jól felkészült zenei csoport által vezetett közös éneklés indította. Az énekek angol és magyar nyelven hangzottak. Örömet sugárzóak voltak az alkalmasszerűen összeállt nemzetközi kórus énekszámái is.

Július 14-én és 15-én az egész nap programja azonos felépítésű volt. Négy eseményt emelnék ki:

- A délelőtti párhuzamosan 3 nyelv-

ven tartott bibliamagyarázatot, melyeken a következő testvérek szolgáltak: George Campbell (Skóciai CE), Andreas Rudolph (Németország CE), Dr. Szabó Pál (Bibliaszövetség), Fred Nile (Ausztráliai CE), Rudolf Westerheide (Németország CE), D. Szabó Dániel (Magyar Ref. Presbiteri Szövetség).

- Az utána következő nemzetközi fórumot, amelyeken a nemzetek és az egyes szövetségek mutatkoztak be. Ezek sorában külön kiemelendő színfoltja volt a konferenciának a samoai lányok és férfiak éneke és énekre-ritmusra végzett Istent dicsőítő táncszerű ritmikus mozgása.

- A délután 16,30-kor induló „műhelyek”. (Ez utóbbiak egy-egy témáról szóló szemináriumok voltak hozzászólással.) Érdemes felsorolnunk a 8 műhelytémát, azok előadóit, korreferátoraikat:

„Életformáló kis csoportok”: Mark VanBebber, Bacskai Bálint.

„Család, magánélet, szolgálat”: Pálhegyi Ferenc, Révész Árpád.

„Evangélium és média”: Ifj. Visky István, Győri Tamás.

„A zene szerepe a misszióban”: Klaus Göttler, Sipos Ete Szabolcs.

„Gyógyító szolgálat”: Adorján Kálmán, Hajdú Zoltán.

„Személyiség, tömegnyomás”: Dr. Szabó Pál, Ablonczy Zsolt.

„Tévtanítások”: Szeverényi János, Visky Péter.

„Lelki stagnálások tünetei és kúrálása”: Gyurkó József, Berke Sándor.

- A fiatalok számára maradandó élményt adtak a 22,00-kor kezdődő Ifjúsági Estek. Ennek programja igen változatos volt. Készültek jól sikerült riportműsorok, volt sok éneklés, zenei és videós előadás,

de sok fiatal ragadtak meg a személyes bizonyúságtelemek, különösen azok, amelyeket a külmiszióba készülőkötől hallottak.

Ebéd után a résztvevők számára alternatív programokat, a fiatalok számára sport- és játék-programokat szerveztünk. Több csoport indult el városnézésre Budapestre és Gödöllőn belül. A Lázár Lovaspark is élményt jelentett egy csoportnak. Külön szeretném megemlíteni a szombat délutáni orgonakoncertet a gödöllői református templomban, ahol Dr. Bódis Tamás orgonajátékában és a főt ref. gyülekezet Gárdonyi Zoltán Énekkarának főként Gárdonyi Zoltán műveiből válogatott kórusműveiben gyönyörködhattünk.

Ettől a programtól a július 16-i, vasárnapi program kicsit eltért, mert délelőtt úrvacsora-osztásos istentisztelet volt Horváth Levente ref. lp. (Romániai CE), Ablonczy Zsolt ref. lp. (Bethánia CE) és az úrvacsorát osztó magyarországi és erdélyi lelkészek szolgálatával. Felemelő érzés volt a sokszínű, több felekezethez tartozó emberek áhítata és közös úrvacsoravétele.

A 07.16-án este tartott záró ünnepségen bemutatkoztak a CE Világszövetségnek konferencia megkezdése előtt megválasztott tisztségviselői. Többen örömknek, Urunk iránti hálájuknak adtak kifejezést ezért a gazdag konferenciáért, és végül a konferenciát a Világszövetség újraválasztott elnökének, Faataape Lavatai úrnak igeszolgálata zárta be. De még ezután sem akartak a résztvevők nyugovóra térni, még sokáig énekeltünk összefogóva nagy örömmel.

Néhány szót még a világkonferencia anyagi részéről, hiszen sokan aggodalmaskodtunk, hogy ki fogunk-e jönni a ren-

delkezésre álló keretből. Végző számadárunk összegezve:

Bevételeink összesen: 14,003.100 Ft.

Kiadásaink összesen: 13,913.950 Ft.

Maradványunk: 89.150 Ft.

Igazán hálát kell adnunk Urunknak ezért a végeredményért. Bizony pontosan kirendelte számunkra a szükséges összeget olyan módon, hogy egyrészt testvéreinket adakozásra indította, másrészt sokakat „természetben”, szolgáltatásként nyújtott támogatásra. Így kölcsönként berendezésekből, baráti segítségekkel tudtuk biztosítani a technikai feltételek jelentős részét. A munkatársak szinte kizárólag ellenszolgáltatás nélkül, odaadóan végezték munkájukat, amiért nem tudunk eléggé hálát adni Urunknak, és köszönetet mondani nekik. Igen jelentős az a segítség is, amit ingyenes szállások formájában kaptunk elsősorban katolikus és református intézményektől és gyülekezeti tagoktól. E természetben adott segítség nélkül kiadásaink kb. egymillió forinttal emelkedtek volna meg. Itt szeretnék köszönetet mondani a „természetben” és pénzben kapott minden támogatásért, így a Magyar Református Egyház Zsinati Irodájától kapott 500.000 Ft és a testvérektől kapott kb. 2,000.000 Ft támogatásért. A magyarországi és a külföldi testvérek támogatásának összege csaknem egyenlő, megközelítőleg 1-1 millió Ft volt. E támogatások segítségével a kárpát-medencei magyar testvérek részére a részvételi díjat a felére tudtuk csökkenteni.

Mindent egybevetve a külföldi és belföldi résztvevő testvérek sok lelki áldással gazdagodva tértek haza. Számos levél érkezett külföldről, amelyben erről írtak, értékelték vendégszeretetünket, és

jól szervezettnek mondták munkánkat, bár a mi értékelésünk szerint koránt sem volt az.

Köszönetet mindenkinek, aki a konferenciával kapcsolatos feladatok megold-

ásában részt vállalt. Mindvégig tapasztaltuk, hogy Urunk előttünk járt és mindent jól rendezett el. Egyedül övé a dicsőség!

Miklóssy József

Isten családja

Bacskai Bálint elnökünk igehirdetése a 2006.07.13-i nyitó ünnepségen.

„Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk.” (1 János 3,1)

Bár sötét van, forduljunk körbe, és lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított az Atya, hogy mennyien vagyunk és kik vannak itt. Ha van valaki a közelünkben, akit nem ismerünk, akkor a saját nyelvünkön mondjuk azt neki: *„Lásd meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántad az Atya.”* Tegyük meg ezt!

Jó engedni ennek a felszólításnak. *„Lássátok meg, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya”.*

Nagyon, nagyon szeretem a családi rendezvényeket. Szeretek egy olyan közösségbe becsöppenni, ahol majdnem mindenkit ismerek, mosolygó arcok fordulnak felém, és tudom, hogy engem is ismernek. Olyan csodálatos a családi közösség. Mégis azt tapasztaljuk meg valamilyen szinten mindannyian, hogy Isten családjában, a mi családunkban nagyon sok fájdalom, és nagyon sok kirekesztés is van. A kakukk madárnak nincsenek testvérei, mert mindegyiket kilöki a fészekből.

Ha ennyire jó dolog egy családhoz tartozni, Isten családjába tartozni, akkor miért van egy olyan „púp” a hátunkon - nem tudom kinek, hol van - ami mi-

att kilökjük a másikat a családból. Nem tudom, hányan vagyunk itt, akik megtapasztaltuk ezt, hogy sikerült valakit abból a közösségből akarva vagy akaratlanul kilöknünk, ahol élünk. Lehet, hogy ezt te már elfelejtetted.

De lehet, hogy nagyon sokan vagyunk itt, akik úgy érezzük, hogy minket lökött ki valaki abból a közösségből. Vagy minket lök ki éppen valaki, és nem tudjuk, hogy miért. Csak mintha ösztönösen kilökne. Milyen tragédia! Nem? Hogy vágyódunk Isten családjában lenni, és Isten ezt a szeretetet adta nekünk, hogy az Ő családjához tartozunk. És mégis mintha lenne bennünk valami belső ösztön, valami belső hajtóerő, hogy kilökjük a másikat. És a másokban is ott van, és ő minket lök ki. Mennyi fájdalom, mennyi tragédia van Isten családjában!

Valaki egyszer azt mondta nekem: *„Ne magyarázz a bibliai családokról! Mert hány normális családról ír a Biblia? Nézd meg, az első családot, Ádám és Éva családját! Amikor valami baj van, egymásra mutogatnak. A gyerekek meg, milyen viszonyban vannak egymással? Az egyik megöli a másikat.”* Milyen család ez? Testvérgyilkosság. Felelősség áthárítás. Nem túl jó hangulat. Nem hiszem, hogy szeretnénk ennek a családnak a tagjai lenni.

Vagy ott van a 12 testvér. József bekerül a kútba. Nem kell, meg akarják ölni. Milyen család ez? Milyen a kapcsolat? Isten családja tele van fájdalommal, kirekesztéssel, félelemmel, sebbel. Mennyi megsebzett ember ül itt közöttünk. Minél régebb óta próbálunk ebben a családban boldogulni, és a közösséget megélni, annál több sebet kaptunk, és valljuk be, annál többet adtunk. Mi van bennünk, ami miatt hiába tett Isten az Ő családja tagjává téged és engem, mintha nem férnénk mi bele, és nem férne meg tőlünk a másik ebben a családban. Természetünkénél fogva kirekesztjük magunkat és másokat Isten családjából.

Milyen érdekes, hogy Isten szeretetét abban látjuk meg, ahogyan egy kiteszített kis madarat valaki visszatesz a fészekbe. Ahogyan valaki megment egy félredobottat, felkarol egy agyonsebzettet, befogad egy senkinek nem kellőt. Isten családjába, Jézus kegyelme által születünk bele.

A Krisztus megtapasztalásában egyszer csak neked is helyed van. Nem azért, mert másnak nincs helye, hanem mert a te helyedet senki nem veheti el. Az a tied. Krisztustól kaptad. Nézd meg, mekkora szeretet adott neked az Atya! Jézusban beleszülethetsz az Ő családjába. És ha úgy érzed, kidobtak, kivetettek, kiteszítettak, vagy magadat taszítottad ki, tudd meg, hogy az ő kegyelme által van helyed, visszajöhetsz, beleszülethetsz Krisztus kegyelme által ebbe a családba, mert a te helyedet ott senki nem veheti el. Az csak a tied.

Arra gondolok még: hogy lehet az, hogy Istennek mindig van, mindennek ellenére van családja? Miért van az, hogy Isten körül mindig van család? Isten sohasem magányos. Úgy mutatta meg

magát, mint aki Atya, Fiú, Szentlélek. Önmagában is szeretetkapcsolat. Nem unatkozik. Nincs egyedül. Nem túr ki senkit. Tökéletesen elvan magában. Mégis másokat teremt, alkot és von be az ő családi közösségébe. Isten természete, Isten igazi lénye és léte az, hogy családot, közösséget hoz létre.

Tudod, ha te vagy az egyetlen igazi és hűséges keresztyén ember, akit senki nem ért meg, és aki mellett senki nem tud megmaradni, akkor ideje visszatérned Krisztushoz. Mert nagyon eltévelyedtél. Mert Isten természete az, hogy körülötte család alakul. Nézd meg, milyen szeretetet adott neked az Atya! Az ő természete sugárzik rád, hogy az ő családjának a tagja lehetsz a Krisztusban való kegyelem által.

Hadd fejezzem be azzal ezt a rövid prédikációt, hogy Jézus, mielőtt meghalt volna, együtt vacsorázott a tanítványokkal és azt mondta nekik: *„Nem iszom mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a terméséből ama napig, amelyen majd újat iszom veletek Atyám országában.”* (Mt 26,29)

Tudjátok, a páska-vacsora, nagyon bensőséges családi ünnepség volt. Ott kellett lenni a család minden tagjának. A családfő vezette. És a gyerekek kérdéseket tettek fel. Az idegennek, aki nem abból a családból származott, de kereste Istent, lehetett helye és befogadásra találhatott a családban. Jézus Krisztus ezt a képet mutatja az örökkévalóságról. Hogy az ő családjában, az ő asztalánál te és én ott fogunk ülni, és csodálkozunk azon, hogy ott vagyunk. És örülünk annak, hogy te is ott vagy és csak csodálkozunk. Ekkora szeretetet adott nekünk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, Isten családjához tartozunk. Bizony, ezek vagyunk!

Lehet, hogy sok minden fájdalom ért, lehet, hogy sok minden fájdalmat okoztál, ami miatt belül bánt valami. Nézd meg, mekkora szeretetet adott neked az Atya: az ő családjához tartozhatsz. Az ő fiának neveztetel. És az is vagy.

Álljunk fel és mondjunk ezért hálát Istennek: Mennyei Atyám! Amikor Jézus Krisztusra nézek lelki szemekkel, akkor látom, hogy benne olyan nagy szeretetet adtál nekem, amelyet senki el nem vehet tőlem. Elválaszthatatlanul részese vagyok

a te családnak.

Köszönöm, Uram, hogy ha körbe nézünk a teremben, olyan sok nemzetre, népre kiáradt a te szereteted. Ők is a mi családnkhoz tartoznak. Te előtted egy közösség vagyunk. Együtt fogunk ülni a te asztalodnál egykor odafenn, és együtt tudunk szolgálni itt lenn, a hétköznapiakban.

Urunk, alig tudjuk meglátni, mert kevés a szemünk, hogy meglássa, mekkora szeretetet adtál nekünk! De szeretnénk figyelni, hogy igazán meglássuk. Ámen.

Hálaadó ének nagy ünnepen

Budapest

Zsolt 107,1 – 3; 8 – 9

25. Világkonferenciánk esti záró alkalmán olvastam fel ezt az ígét, amely nagyon jól kifejezi azt, amit tett velünk az Úr, egyben hálaérzésünket is mindezért.

A Zsoltárok könyvét 4 nagy szakaszra osztják. A 4. szakasz ezzel a zsoltárral kezdődik, egy hálaadó zsoltárral. Úgy látom, hogy szövetségünk életében is új szakasz kezdődött el. A világtalálkozó is kifejezte ezt a változást. Az idősebb testvérek nem tudták már a találkozó szervezésével járó sok terhet viselni, a fiatal nemzedéknek kellett azt felvállalnia, és be kellett vonni a teherhordozók közé nemcsak az erdélyi testvéreket, hanem a tagjaink közé nem tartozó, de az Úr szolgálatát szívesen vállaló támogatóinkat is.

Ez volt a konferencia logójában: „Krisztusban egyek”. Ez – úgy hiszem – megvalósult az előkészítésben, a konferencián elhangzó és szóban el nem hangzó, de jó szívvel végzett szolgálatokban is.

Egy új közösség-vállalási forma kezdődött el, amely megkívánja mindannyiunktól, hogy türelemmel, sőt örömmel hordozzuk el a különböző életszemléletű, sok felekezetből származó testvéreket, a mi szokásainktól eltérő beszéd- és zenei stílusokat.

Van miért hálát adnunk? Bizony van! És ez a hála a szívünkben csak nőtt és nőtt ott a konferencia sok problémát felvető, de mindig jó megoldással záruló napjaiban is. Ti is így látjátok és éreztétek ezt, Testvéreim?

Két fontos héber szó van itt az igében, melyek magyarázatot adnak arra, hogy miért ébred hála szívünkben: „tób” és „góél”. Érdemes megjegyeznünk.

Hálaadásunk egyik oka tehát a „tób”, vagyis az, hogy Isten jó. „Mert Ő jó, mert örökké tart szeretete!” Igen, Ő egyedül jó, és nincs más jó – ahogy azt Jézus Urunk is mondta. Akkor is így van ez, ha olykor nem

érezzük, vagy éppen megkérdőjelezzük. Ő jót tervezett és végzett felőlünk, és azt meg is valósítja.

Az ő jószágában benne van az ő örökké tartó szeretete. Mi csak e földi távlatokban tudunk gondolkozni, de Ő örök távlatokban él. Az ő szeretete nem változó, nem hidegül meg, még bűneink sem tudják az ő felőlünk elhatározott örök végzését megmásítani. Hát érdemes volt neki bármelyikünkért is odaadni az ő Fiát, hogy örök életünk legyen?

A másik fontos héber szó itt a „gól”, a váltság. *„Így szóljanak megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből, és összegyűjtött a különböző országokból; keletről, nyugatról, északról és délről.”* Ez a nagyszerű élmény a miénk volt a konferencián, amikor a hálaének zengett a mindenféle országokból összegyűjtött, megváltott emberek szívéből. Ennek a hálaéneknek a felemelő gyönyörűségét élvezhettük napokon keresztül. Még akkor is gyönyörű volt ez, ha nem a megszokott magyar halallelujah szöveget hallottuk, vagy a dobok, a hegedű, és a gitárok számunkra szokatlan ritmusával, hangosságával szólt, zengett. Igen, éreztük, hogy egyek vagyunk a mi Urunk, Krisztusunk dicsőítésében azért, mert megváltott minket, mert vérével fizette ki a váltságdíjat bűneinkért.

Számomra felbecsülhetetlen nagyérték az, amit a CE Szövetségben adott nekünk a mi Urunk, hogy egy ilyen világtalálkozóan nagyon érzékelhetően tagjai, részesei vagyunk egy nemzetközi közösségnek, a Krisztus testének, hogy a világ minden tájáról összegyűlve örvendéssel együtt adhattunk hálát azért, hogy kiszabadított minket az ellenség kezéből, és megszabadított bűneink átkától. Igen ez előíze volt mennyei összegyűlekezésünknek,

amikor majd egy még sokkal hatalmasabb seregben fogjuk együtt énekelni a Bárány énekét.

Következő okunk a hálaadásra csodáinak megtapasztalása. Igen, az ő szeretete tovább ment és csodákat tett értünk. Mi a csoda? Istennek minden olyan tette, ami nem telik ki tőlünk, amiért nekünk semmit nem kell tennünk, ami megmagyarázhatatlan jele szeretetének. Már az is csoda volt, ahogyan reánk bízta ennek a világkonferenciának a megrendezését, reánk, talán a legkisebb magyarországi evangéliumi szervezetre. Csoda volt az, ahogyan minden feladatnak gazdája lett, ahogyan minden szolgálatra megadta, kijelölte a megfelelő személyt, ahogyan gondoskodott a szálláshelyekről, ahogyan jól tartott minket. Hogyan mondja igénk? *„Mert megítatta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket.”* (9.v.) Csak a szomjazók ihattak, és csak az éhezők ehetek! Akik botránkozó szívvel vettek részt bármelyik alkalmon, azok nem kaptak semmit. Reméljük, hogy nagyon kevés olyan testvérünk volt ott, aki nem kapott semmit. A szomjazóknak és az éhezőknek gazdagon terített asztala volt.

Az ő csodáinak megtapasztalásához tartozik az is, hogy az ő védelme alatt voltunk. Annak ellenére mondhatjuk ezt, hogy szombaton este a sötétben valaki a bokrok mögül kilépve késsel hátba szúrta egy indiai lelkész testvérünket. Ez a támadás rámutatott rá arra, hogy a Sátánnak és az ő seregébe tartozóknak nagyon nem tetszett ez az összejövetel. Nyilvánvaló, hogy meg akarta zavarni, és félelmet akart bennünk kelteni. Ez a terve nem sikerült. Isten Lelkének olyan hatalmas volt közöttünk, hogy nem ijedtünk meg. A konferencia a közös úrvacsorával és a töb-

bi programmal egészen a zárőnnepségig minden félelem és zavar nélkül tovább folytatódott annak megélésével, hogy az Úr köztünk, bennünk van, és még ez a kellemetlen esemény is áldássá vált sokak számára.

Milyen áldásokra gondolok? Az egyik legnagyobb áldás: az egy test érzékenysége megélése, megtapasztalása. Mindenkinek fájt megtámadott testvérünk állapota. Egyek voltunk az aggódásban, az imádságban és a reménységben, hogy az Úr felgyógyítja őt. Sokakat indított az Úr arra, hogy együttérzését látogatással, anyagi segítség-nyújtással fejezze ki. Megtámadott testvérünknek is sok lelki tapasztalatban volt része mind az Úrral, mind a testvérekkel megélt közösségben. A kezdeti ijedtség után megtapasztalta a Krisztusért és az ő testéért való szen-

vedés örömét és dicsőségét. Urunknak irántunk való szeretete mutatkozott meg abban, hogy meghallgatta imádságainkat, nem próbált felettebb bennünket, és testvérünk már egy hét alatt úgy felgyógyult és megerősödött, hogy haza utazhatott családjához hazájába. Bizony hálás a szívünk azért is, hogy a hazautazásához szükséges feltételek (vízum-hosszabbítás, repülőjegy, többletkiadások fedezete) mind időben késedelem nélkül rendelkezésre álltak.

Erősödjünk, újuljunk meg a hálaadásban! Adjunk hálát az Úrnak jóságáért, örökké tartó szeretetéért, értünk váltságul adott életéért és megtapasztalt csodáiért. Ámen.

Miklóssy József 2006. július

Jöjjön el a Te országod!

Debrecen

Máté 6:10.

A Krisztusban újjászületett hívők mind nagyon jól tudjuk, hogy el fog jönni erre a földre is az Isten országa, és akkor Isten minden problémát meg fog oldani az emberiség életében. Akkor nem lesz többé háború, nem fog ember az ember ellen, ország az ország ellen, nép a nép ellen támadni, mert Jézus itt lesz ezen a földön és az ördög is nemcsak meg lesz kötözve ezer esztendőre, hanem még a mélységbe is vettetik és nem fog tudni ártani senkinek sem.

Ez lesz az a csodálatos korszak, amikor az emberek a fegyverekből mezőgazdasági eszközöket fognak gyár-

tani, amikor, az oroszlán szalmát fog enni és meg fog szünni a vadsága és amikor a csecsemők ott fognak játszani a baziliscus (mérgező kígyó) lyukánál olyan bátran, ahogyan egyik 4 éves unokám megfogta a kis kezében a gyíkot és vitte megmutatni megrémült édesanyjának. Ebben a korszakban az emberek élete olyan hosszú lesz, mint a fák élete, tehát több száz évig is élni fognak az emberek úgy, mint a fák.

Minden hívő testvérem ezek után már tudja, hogy ez lesz az ezeréves birodalom, a béke birodalma, amikor a föld is meg fogja adni az ő igazi termő erejét

és szinte olyan lesz ez az először a bűn miatt megátkozott föld, mint amilyen volt az éden kertje valamikor. Isten teljesen elfogja távolítani az átkot ebben a korszakban a földről és meg fogja mutatni az Ő csodálatos áldásait.

Sajnos, sokan nem ismerik el a Jelenések könyvében kijelentett próféciákat. A leghajmeresztőbb zűrzavar uralkodik még hívő körökben is az ezeréves birodalomról, de ezzel most nem akarok részletesen foglalkozni. Ugyanakkor, gyermeki és alázatos hittel kijelentem, hogy én elhiszem mindazt, ami a Jelenések könyvében is le van írva, hiszen csodálatos összhangban van az ószövetségi próféciákkal, melyekre többször is utaltam.

De térjünk vissza a mába, a gondterhelt jelenlegi életünkbe, az egyre növekvő

szellemi és gazdasági zűrzavarra, a gonoszság megsokasodására, ugyanakkor arra a sokféle próbálkozásra is, melyekkel próbálja az ember ezeket megoldani teljesen sikertelenül, mert például az ózonlyuk ma már akkora az égen mint a jelenlegi csonka Magyarország területe. A globális felmelegedés feltartóztathatatlan, a levegő, a víz szennyeződése úgyszintén.

Bizony itt vannak már azok az idők, amikor az egész világ az emberrel együtt egyetemben nyög és szenved és az egész világ sóvárogva várja az Isten fiainak a megjelenését, Jézus második eljövetelét. Imádkozzunk tehát egyre többet és egyre nagyobb hittel azért, hogy „Jöjjön el a Te országod” Ámen!

Dr Németh József 2006. augusztus

Beszámoló az I. Hajdúszoboszlói Hitmélyítő Konferenciáról

Istenünk kegyelméből megtarthattuk hitmélyítő hetünket Hajdúszoboszlón, 2006. június 12-17-ig.

Szolgálattelvőink voltak: Szabó Gyula, Szabó Gyuláné, Szénási Sándorné, Trencsényi László ref. lelkészek és Hajdú Zoltán CE utazó titkár, az Úrvacsoraosztásnál pedig Beregszászi Károly ref. lelkész testvérünk szolgált.

Hálát adunk Istennek azért, hogy elkészítette számunkra ezt a hetet, ahol sok örömet kaptunk az Úrtól, és hitben megerősödvé, lélekben feltöltődve, és tapasztalatokban gazdagodva térhettünk haza.

A konferencián résztvevők létszáma 60 fő körül volt, mely természetesen na-

ponta változott, hisz eljöttek testvérek egy-egy napra a környékbeli településekről is. Egyébként a konferencia résztvevői az ország legkülönbözőbb pontjairól érkeztek, a legtöbben Debrecenből és környékéről, Budapestről, Miskolcra, de Szabolcsból is szép számban, egy testvérünk pedig Egyesült Államokból érkezett. Külön örömet jelentett számunkra, hogy több házaspár is vágyakozott eljönni közeink erre a hétre.

A konferenciánkon az alábbi programok voltak: A reggeli áhítatokat Hajdú Zoltán testvérünk tartotta az alábbi igék szerint:

-, „Van szószólónk az Atyánál.”

1.János 2.1-6

- „*Most Isten gyermekei vagyunk,*
1.János 3.1-3
- „*Mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az aki a világban van.*”*1.János 4.1-6*
- „*Az a győzelem, mely legyőzte a világot, a mi hitünk.*”*1.János 5, 1-5*
- „*Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallok, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.*”*3.János 4*

Délelőttönként Szabó Gyula lelkipásztor testvérünk tartott felejthetetlen bibliatanulmányt, amelynek témája János apostol első levele volt, melyet csoportos beszélgetés követett.

A szívhez szóló délutáni előadásokat Szénási Sándorné testvérünk tartotta az alábbi témák szerint: Jézus hatalma a tanításban, a betegségek fölött, a tisztátalan lelkek fölött, és Jézus hatalma a természet fölött (természeti csodák)

Minden este evangélizációs alkalmak voltak Trencsényi László lelkész szolgálataival az alábbi Igék alapján:

- „*És az élet megjelent és láttuk...*”

1.János 1.2

- „*Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...*”*Titus 2,11*

- „*Ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye.*”*1. János 3,5*

- „*Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.*”*1. János 3.8*

- „*Maradjatok meg őbenne, hogy amikor megjelenik, bizodal munk legyen.*”

1.János 2,28

Hitmélyítő hetünket összegezve elmondhatjuk, hogy Istenünk szent jelenlétében teltek a napok, testvéri hangulatban, és nem voltak üres járatok, igyekeztünk minden percet jól kihasználni. A mi áldott Istenünk mindent ideálisan elkészített számunkra, és semmiben sem volt hiányunk. Köszönet azoknak, akik ebben bármilyen

módon segítettek.

Konferenciánkon több újdonság is volt az általában megszokott napi programokhoz képest.

- A délelőtti szolgálatok egyéni csendességgel kezdődtek, amikor magunkban elcsendesedve, önállóan tanulmányoztuk a kijelölt igeszakaszokat, melyeket azután családi hangulatban közösen beszélgettünk meg.

- Minden nap előre meghirdettük a lelkigondozói beszélgetések lehetőségét, melyeket a jelenlévő lelkipásztorok mindegyike szent felelősséggel vállalt.

Hálára indít minket, hogy meglepően szép számban éltek a testvérek ezzel a lehetőséggel.

- Az evangélizációs sorozat végén, a szolgálattevő lelkipásztor kérdéseket intézett a résztvevőkhöz az egész héttel kapcsolatban. Olyan kérdésekre adhatott mindenki választ, amelyek a heti Igék és üzenetek fényében hátralévő életünkre nézve életbevágóan fontosak. Ekkor meghatódva, könnyek között adtunk hálát az Úrnak, hogy Istenünk kegyelméből e héten több testvérünk elindulhatott a hit útján, akik itt döntötték el, hogy az Úr Jézus követőjeként szeretnének élni ezután. Dicsőség az Úrnak!

Végezetül hadd idézzek egy konferenciánkon részt vett kedves Testvérünk leveléből:

„Azóta is hálát adok a Hajdúszoboszlón töltött hitmélyítő hétért, amelyen - Isten kegyelméből - én is részt vehettem. Ennek a hétnek minden percét élveztem és nagyon szépen köszönöm a sok áldott szolgálatot és a kitűnő szervezést. Főként az Ige, a prédikációk és előadások, kis csoportos beszélgetések és a sok szép halleluja éneklése, mind - mind javunkra szol-

gált. Legyen Istené a dicsőség, mert ott volt köztünk és sokkal jobban megáldott, mint megérdemeltük. Szeretettel kívánok további sok áldást!” Erdély Sarolta, USA

Búcsúzáskor egy kedves testvérünk a következőt mondta: „Ha az Úr megsegít minket, és újra megadja ezt a lehetőséget, jövőre szeretnénk ugyanígy folytatni.” Valóban legyen Istennek hála ezért a hétért, az itt kapott áldásokért. Övé a dicsőség mindenért.

Trencsényi László ref.lp.

Hitmélyítő családos hét Hajdúszoboszlón

Az Úr kegyelméből szívünkben nagy örömmel érkezünk meg Hajdúszoboszlóra a családos hitmélyítő hétre, mely 2006. június 19-től 25-ig tartott. Édesanyámmal, kisfiammal és néhány testvérünkkel érkezünk Miskolcra. A férjem a munkája miatt sajnos nem tudott velünk tartani. Szomjaztam az ígére, a nyugalomra, szeretetre és a békességre. Arra a békességre, amit csak Jézus Krisztus adhat. Azzal vágyakozással érkeztem ide, melyet – a számomra nagyon kedves – 42. Zsoltár szavaival tudnék elmondani.

A hála és szomjúság mellett azonban ott volt a sok bűn, fáradtság, türelmetlenség, keserv, mely terhelte lelkemet. Én ezeket hoztam az én Jézusomnak. De az én drága Megváltóm cserébe szent ajándékokat adott nekem: szeretetet és szabadulást adott az én bűneimből az Ő vére által, mely értem is kiontatott a Gol-

gotán. Mert „Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűnötől.” (1János 1,7b)

Dani László ref. lelkipásztor vezetésével „Lepel a Mózes arcán, lepel a meg nem tért ember arcán” címen magyarázta az ígét Pál Apostol Korinthusbeliekhez írt II. levele 1-4. rész alapján.

„Sőt mind máig, a mikor csak olvassák Mózeset, lepel borul az ő szívökre. Mikor pedig megér az Úrhoz, lehull a lepel. Az Úr pedig a Lélek; és a hol az Úrnak Lelke, ott a szabadság” (2Kor 3,15-17)

Beregszászi Károly lelkipásztor igehirdetése a Pál Apostol Timótheushoz írt II. levele alapján történt. „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” (2Tim 3,16)

Beregszászi Károlyné Icuka az okkultizmusról tartott előadást. Nagyon sokat tanulhattunk arról, hogy mi minden kötözheti meg az embert, és milyen megtévesztő tud lenni, mennyi minden mögé tud bújni a gonosz. Hála legyen az Úrnak a tanításért. „Ne találtassék te közötted, a ki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se igéző, se megmagyarázó, se varázsló; Se bűbájos, se ördögösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző; Mert mind útálja az Úr, a ki ezeket műveli, és ez ilyen útálatosságokért űzi ki őket az Úr, a te Istened te előled.” (5Móz 10-12)

Hajdú Zoltán utazó titkár a reggeli áhítatot a Mózes V. könyve alapján tartotta, a Bibliaolvasó kalauz szerint hirdette a napi ígét. Az első és legfontosabb parancsolat „Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (5Móz 6,5) Nagy hálával és szeretettel gondolunk rá a lelki gondozásért, segítségéért. Imacsoportokat alakítottunk, közös beszél-

getésekre nyílt alkalom, épülhettünk egymás hite által.

Minden este Vándor Gyuláné Margitka evangelizált. Jézus az ÉLET, aki ELJÖTT, aki ELHÍV, aki MARASZTAL, aki ELKÜLD, aki VISSZAJÖN. „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.*” (János 14,6) Csodálatos volt újra és újra hallgatni az Úr hívását.

Rég nem látott kedves testvérekkel találkozhattam, hisz 2003-ban már volt szerencsém eltölteni a családdal egy Istentől megáldott hetet, a Major utcai kis parasztházban. Ekkor ismerhettem meg a Bethánia CE Szövetséget.

Alkalmunk volt új testvérekkel megismerkedni, illetve a régiekkel együtt énekelni, imádkozni. Csodálatos új énekeket tanulhattunk meg, melyek azóta is a fülemben csengenek. Újra és újra felidézem, illetve memorizálom az áldott sorokat, és tovább szeretném adni a Miskolc-Perecesi gyülekezetben a kedves testvéreknek.

Jézus így szól: „*Menj haza a tieidhez, és vidd hírud nekik, milyen nagy dolgot tett az Úr veled, és hogyan könyörült meg raj-tad.*” (Mk 5,19b)

Hazaérkezésünk óta barátainknak és rokonainknak, ismerőseinknek mesélem az élményeket. Bizonyosságot teszek az Úr szeretetéről, mert ezt a csodálatos örömet nem tarthatom magamban, hogy mily igen jó az Isten közelében lenni.

„*Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.*” (1Ján 4,16b) Olyan boldog lennék, ha mind többen megérthetnék és megéreznék ezt.

Az Úr megáldotta ezt a hetet, és olyan jó volt belesimulni az Ő ölelő karjaiba. Ebben az áldott nyugalomban nem volt

fájdalom, aggodás, bizonytalanság, még a rekkenő hőség sem tudta megzavarni az együttlétünket.

Az öröm és hála könnyei gyűltek a szemembe, amikor egy tizenöt éve nem látott miskolci testvérünk megtért, itt adta át szívét a mi Megváltónknak. Fialább korunkban együtt szórakoztunk és „élvez-tük” a világ által kínált „örömekeket”, ezért annál jobban tudtunk együtt örülni az égi kegyelemnek.

A búcsúzásnál, az úgynevezett „morzsaszedés” alkalmával sok testvér tett bizonyosságot a mi Megváltónkról. Imáinkban köszöntük meg a sok lelki ajándékot, melyet készített nekünk ezen a héten a mi Urunk.

Csütörtökön Urunkkal együtt vacsorálhattunk, magunkhoz vettük a szent jegeket, a kenyeret és a bort, Krisztus testét és véré, mely érettünk, a mi bűneinkért folyt ki a kereszten.

Hálával telt szívvel, örömmel és szabadon térhettünk haza otthonainkba, „szabadon, mint a madár”.

Ha Isten is úgy akarja, jövőre is találkozunk.

Hajdúszoboszlói Gyermekhét

2006. június 26 – július 2.

Új környezetet, új helyzetet kellett megszokni a Szép Ernő Kollégiumba érkező gyermekeknek. Sokan évek óta jövünk újra találkozni az Úr Isten közelében a gyermekekkel. Többen hónapok óta készülnek erre az egy hétre. Hívogatnak olyanokat, akik eddig még nem voltak velünk. Ebben az esztendőben is voltak újak közöttünk. A hét fontos témája: Te kinek vagy fon-

tos?

Délelőtt Bányiné Varga Erzsébet rövid áhítatot tartott, Ezután a gyerekeket életkor szerinti csoportokra beosztva csoportos beszélgetések következtek. A következőkről beszélgettünk:

Kedd: Dávid felkenetése (1Sám 16,1-13). Az otthoni helyzet. Mit teszel, hogy rád is figyeljenek?

Szerda: Dávid és Jonathán életre szóló barátsága (1Sám 18,1-4. 20,1-43). A barátság fontossága.

Csütörtök: Dávid megkíméli Saul életét (1Sám 26,1-25). Fontos-e még Saul?

Péntek: Dávidtól – Dávid Fiától (2Sám 2,1-7). Fontos vagy.

Szombat: Az Úr Jézus születésének története (Lk 2,1-7). Anyira fontos vagy, hogy az Isten Fia miattad is lejt a föld-re.

Az esti alkalmakon Papp Enikő szolgált bibliai fontos kérdésekről: 1. Mi a Biblia? 2. Kicsoda Isten? 3. Mi a bűn? 4. Hogyan imádkozunk? 5. Istennel járni.

A közbeeső időben 3 napon fürdéssel

töltöttük ki az időt. (Ismét sikerült kedvezményt kapni a fürdő igazgatójától.)

A héten megértettük, hogy mindannyian egyen-egyenként fontosak vagyunk Istennek. Énekléseinkben, melyeket Szilágyiné Nagy Kriszti vezetett, magasztaltuk az Urat. Néhány felnőtt is csatlakozott hozzánk a héten, akiknek reggelente Hajdú Zoltán tartott áhítatot.

Úgy érzem, Isten készít minket a vele való közösségre. A gyermekek nagyon nyitottak voltak az üzenetre. Pénteken este morzsaszedésünk volt, ahol ki-ki elmondta, mit kapott a héten. Többen mondták, hogy jövőre is szívesen visszajönnek, hogy együtt legyünk.

Isten új utakat is ad az életünkben, melyeket ki kell használnunk. Ez a rövid egy hét hasznosan telt el nemcsak a gyermekek, de a felnőttek számára is. Szükségünk van ilyen hetekre!

*Bányiné Varga Erzsébet ref. lp.
Sajóbáborny, 2006. július*

Bizonyágtétel

(Írta: a nem rég elhunyt Baráth Gyuláné 1999-ben.)

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róma 8, 38-39)

Hívó édesanyám hordozott az első szeretet tüzeiben. Eléggé satnya gyermekként születtem, de nevelésem hitben történt. Mint gyermekével határozottan törődött velem édesanyám és tőle

telhetően terelgetett az Úr útjára. Nem voltam jó gyermek, visszabeszélő és minden gyermekcsínynek értelmi szerzője voltam. De ő mindig rájött dolgaimra és fenytett, ami nem esett jól. Minden alkalommal feloldódtam és igazat adtam a szívemben, ám ennek jelét nem mutattam. Jó volt látni, hogy minden elfoglaltsága és nehézségei között énekelt. Ezt én is megszerettem és az egész életemet végigkísérte az éneklés.

Az iskolában is hasonló nevelőim

voltak. Gyermek-alkalmakra jártam, majd később felnőttek közé. Ezeken édesanyámmal együtt vettem részt. Szívem mélyén vágytam az Úr után, de ha édesanyámat meg akartam sérteni, azt mondtam neki; úgysem leszek hívő. Isten másképp döntött, mert csodálatosan szólígtatott. Egy evangélizáció végén Vaján, egy teletemplomban sírva álltam fel, mert láttam bűnös múltamat. Imádságban kiáltottam fel: "Könyörülj rajtam Uram, mert elveszek!" Mint gyermek döntöttem Jézus Krisztus mellett, de az Úr ezt komolyan vette. Megértettem, hogy az Isten szeret és megbocsátotta addigi vétkeimet és elfogadott gyermekének. Ettől kezdve örömmel énekeltem és igyekeztem az Úr Jézus útján járni. Ehhez komoly segítséget adott

édesanyám és a testvéri közösség, ahová vágytam, és rendszeresen magával vitt.

Volt a hívő utamon bukdácsolás is, de mindig felemelt az Úr. Növekedésemet meghatározta, hogy idős és határozott testvérek között éltem. Abban az időben az ifjúsági alkalmakat egy idősebb diakonissza testvér vezette, aki lelki anyám és nevelőm is lett. Nem bántam meg idős koromra sem, hogy Jézus mellett döntöttem, mert értelme volt és van az életemnek. A hálaéneke a nehézségekben sem halt el a szívemből sem ajkamról, amit az Úr Jézus vére fakasztott. Egyetlen vágyam a hátralévő életemben: soha ne haljon el ajkamról a hála a megérkezésig és odaát folytathassam.

Vásárosnamény, 1999

Heti alkalmaink:

Központunkban, (Budapest, IX. Angyal utca 30. sz.):

- Szerdán 18,30 órai kezdettel ifjúsági közösségi- és bibliaóra.
- Minden hónap utolsó szerdáján ifjúsági és felnőtt közös megújító óra.
- Pénteken 18 órai kezdettel bibliaóra.

Kispest-központi Református Egyházközség gyülekezeti termében

(Budapest, XIX. Templom-tér 19. sz.):

- Hétfőn 17,30 órai kezdettel bibliaóra. Minden hónap első hétfőjén megújító óra.